

Jan Meinesz niet klein te krijgen

“Toen werd de mottenzak opengetrokken..”

Den Haag - Het LENSspeldje is duidelijk zichtbaar op zijn revers. Jan Meinesz wil er best voor uitkomen dat hij clubman is. Op zich niets opmerkelijk, maar de 72-jarige, nog zeer fieve, secretaris van de zaterdagafdeling staat pas ruim twee jaar op de ledenlijst bij de Haagse afdelings-tweede klasser. Daarvoor was hij namelijk 46 (1) jaar verbonden aan Tonegido. Vaak een leuke periode, zegt Meinesz nu, maar de manier waarop hij samen met zijn zaterdagjongens in Voorburg werd 'afgevoerd', doen hem er liever niet over praten.

Hij was een echte Tonegidoman. Maar nu komt hij er alleen nog maar om oude kranten in de container te gooien.

Jan Meinesz zat er jarenlang in het hoofdbestuur en bleef, toen hij in 1959 'uit het be-

door

Hans Klippus

stuur werd gewerkt' omdat hij te veel eigen initiatieven toonde, toch aan de club verbonden. Hij richtte zich verder op de door hem zelf, in 1950, opgerichte zaterdagafdeling. Kreeg vele tegenslagen te verwerken, maar hield zijn hoofd toch jarenlang boven water. „Totdat ze een ledenstop uitvonden. We moesten 45 leden hebben om drie elftallen op de been te brengen. Nou, daar konden we zo niet meer aan voldoen, terwijl er diverse jongens, zelfs enkelen van VUC-regionaal, bij wijze van spreken met de hand aan de kruk stonden om bij ons binnen te komen. Maar het besturen werd ons gewoon onmogelijk gemaakt”, vertelt Meinesz.

De in Doetinchem geboren Voorburger was echter niet klein te krijgen. Even wilde hij, uiteraard zwaar teleurgesteld, het helemaal voor gezien houden, maar op aan-, dringen van zijn vrouw stapte hij, samen met oud-gedienden' als Jos Pijpers, Roy Vroom en Mick

Haagsche Courant vrijdag 9 oktober 1981

UIT de schaduw

In de sport komen vaak alleen de in het oog springende resultaten en gebeurtenissen in de publiciteit. In de schaduw van de 'toppers' timmeren echter velen aan de weg, zonder ooit de krantepagina's te halen. 'Uit de schaduw' haalt deze personen voor één keer naar de voorgrond. Vandaag Jan Meinesz, de secretaris van de pas ruim twee jaar bestaande zaterdag-seniorenafdeling van voetbalvereniging LENS.

Nelissen en zo'n dertig andere 'getrouwen', van Tonegido naar LENS, waar een kersverse zaterdagafdeling uit de grond werd gestampt. „Of het doorgestoken kaart was, weet ik niet”, zegt Jan Meinesz met een ondeugend lachje, „maar Mick Nelissen, de keihard werkende 'computer' van onze afdeling, kwam bij mij langs met de mededeling dat er weer uit eigen gelederen een secretaris moest komen. Nou, toen werd de mottenzak opengetrokken en kwam Meinesz weer tevoorschijn”.

Grandioos

Spijl heeft hij er niet van. „De ontvangst bij LENS was gewoonweg grandioos. Alles wat bij Tonegido niet kon, kan hier blijkbaar wel. Zo mochten we al meteen ons eigen toernooi organiseren. Dat woord konden we nog niet eens spellen...”. De start van LENS-zaterdag was zéér voorspoedig. In het eerste jaar werd het tweede elftal kampioen en afgelopen seizoen konden er zelfs twee feestjes worden gebouwd: voor, andermaal, het tweede en het derde. Meinesz' stille hoop is nu gevestigd op de promotie van het eerste elftal naar de eerste klasse, want dat heeft hij in zijn lange loopbaan nog nooit meegemaakt. „Zo'n sterke ploeg al-, momenteel hebben we nog niet gehad. En het gaat erg goed”, zegt hij zichtbaar tevreden. Jan Meinesz, in 1973 met de gouden bondsspeld van de gouden Den Haag beloond, is niet 'zo maar' een secretaris. Hij maakt er bijvoorbeeld een gewoonte van om pas geboren kinderen van de leden te gaan bekijken, geblesseerde of zieke spelers een bezoekje te brengen en op een zaterdag zo veel mogelijk elftallen, waarbij het zelfs nog weleens de grensrechtersvlag ter hand neemt (!), van de afdeling aan het werk te zien. En ook zijn wekelijkse, bijna lyrische, stukjes in het clubblad behoren tot zijn activiteiten. Kortom, het is niet vreemd dat Jan Meinesz een zéér gewaardeerd man is bij LENS...

